

16 Νοεμβρίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ.
200/90, 385/90, 392/90 & 448/90).

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Γνώση ξένης
γλώσσας — Συναγωγή κατοχής προσόντος γλώσσας με βάση το
τεκμήριο νομιμότητας προηγούμενου διορισμού (Α.Ε. 1490,
Δημοκρατία v. Πάμπου Πογιατζή) — Η διαφοροποίηση των 5
δεδομένων στην κριθείσα περίπτωση.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Αρμοδιότητα
και ευθύνη της Ε.Δ.Υ. για ίδια ερμηνεία του σχεδίου υπηρεσίας
και ίδια επαρκή έρευνα, ανεξάρτητα από την οποιαδήποτε γνώμη 10
της Τμηματικής Επιτροπής — Έλλειψη έρευνας στην κριθείσα
περίπτωση.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Καθυστέρηση στη διαδικασία
πλήρωσης κενών θέσεων — Ανεπιθύμητη μεν αλλά κρίνεται 15
εξατομικευμένα με ιδιαίτερη αναφορά στο δυσμενή επηρεασμό
υπαλλήλου.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — 20
Δεν είναι απαραίτητο ο Προϊστάμενος να γνωρίζει προσωπικά
τους υποψηφίους.
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι
ακυρώσεως — Προκατάληψη — Ισχυρισμοί για προκατάληψη
πρέπει να είναι συγκεκριμένοι και να αποδεικνύονται με επαρκή

βεβαιότητα.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Πρόταση πλήρωσης θέσεων με υπογραφή εκ μέρους του Γενικού Διευθυντή Υπουργείου — Καμμία παρατυπία.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα και αξία — Διάφορος ο κρίσιμος χρόνος — Η Κραμβιάς κ.ά. ν. Δημοκρατίας.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή — Λαμβανόμενες υπόψη νομολογιακές αρχές και η αρνητική κρίση στην κριθείσα περίπτωση.

15 Με τις προσφυγές προσβλήθηκε η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήχθησαν στη θέση Γεωργικού Λειτουργού Α' τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί των αιτητών.

20 Αν και τα νομικά σημεία στα οποία βασίζονται δεν συμπίπτουν, οι υποθέσεις αυτές συνεκδικάστηκαν εφόσον στρέφονταν εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και αφορούσαν τα ίδια ενδιαφερόμενα Μέρη με διαφορετική, όμως, αρίθμηση στην κάθε υπόθεση.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο, εν μέρει ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου στην υπόθεση **Δημοκρατία ν. Πάμπου Πογιατζή** (Αναθεωρητική Έφεση αρ. 1490 - ημερ. 17/9/1992), αποφασίστηκε κατά πλειοψηφία ότι η κατοχή του προσόντος της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας από μέρους των υποψηφίων μπορεί, χωρίς περαιτέρω έρευνα, να εξαχθεί από το γεγονός ότι το προσόν αυτό προνοείται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της προηγούμενης θέσης που κατείχαν οι υποψήφιοι στην οποία τεκμαίρεται ότι διορίστηκαν νόμιμα.

40 Στην παρούσα περίπτωση όμως δεν προβλήθηκε τέτοιος ισχυρισμός. Εξ άλλου, το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Γεωργικού Λειτουργού την οποία κατείχε το 2ο ενδιαφερόμενο μέρος αμέσως πριν την επίδικη προαγωγή του, προνοεί, ανάμεσα στα απαιτούμενα προσόντα, "καλή" μόνο γνώση της Αγγλικής γλώσσας. Σχετική είναι και η

45 υπόθεση **Ανδρέας Νικολάου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας**

(προσφυγή αρ. 1046/90 ημερ. 22/10/1992).

Ανεξάρτητα από την οποιαδήποτε γνώμη της Τμηματικής Επιτροπής, η ΕΔΥ έχει την αρμοδιότητα και φέρει την ευθύνη να ερμηνεύσει η ίδια το Σχέδιο Υπηρεσίας της υπό πλήρωση θέσης, να διακριβώσει, κατόπιν επαρκούς έρευνας, τα προσόντα των υποψηφίων ως πραγματικό γεγονός και τελικά να εφαρμόσει το Σχέδιο στα γεγονότα της κάθε υπόθεσης και να αποφασίσει αν ένας υποψήφιος κατέχει τα προσόντα που απαιτούνται από το Σχέδιο ή όχι πριν προβεί στη σύγκριση της υποψηφιότητάς του με άλλους προσοντούχους υποψηφίους. Αναφέρω ενδεικτικά την απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου στην υπόθεση **Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (Αναθεωρητικές Εφέσεις αρ. 789, 791 και 796 - ημερ. 30/5/1989).

Στην παρούσα περίπτωση η ΕΔΥ παρέλειψε να διεξάγει τη δέουσα ή οποιαδήποτε έρευνα επί του προκειμένου, ως ώφειλε, η δε επίδικη προαγωγή του κρίσιμου Ενδιαφερόμενου Μέρους πρέπει, για το λόγο αυτό, να ακυρωθεί.

2. Παρόλο που για σκοπούς χρηστής διοίκησης είναι, τουλάχιστον, επιθυμητό η διαδικασία για την πλήρωση κενών θέσεων να συμπληρώνεται μέσα στο συντομότερο δυνατό χρόνο από την έναρξή της, ώστε να αποφεύγεται ο κίνδυνος αλλοίωσης των ουσιαδών στοιχείων των υποψηφίων, η κάθε υπόθεση στην οποία παρατηρείται καθυστέρηση εξετάζεται σύμφωνα με τα δικά της περιστατικά, με ιδιαίτερη αναφορά στο κατά πόσο η καθυστέρηση στην πλήρωση της επίδικης θέσης έχει επηρεάσει δυσμενώς τον αιτητή ή όχι.
3. Στην υπόθεση **Λύωνα και Άλλων ν. Δημοκρατίας** (Προσφυγές αρ. 683/88, 703/88 και 706/88 - ημερ. 14/6/1990), η Ολομέλεια του Δικαστηρίου αποφάσισε ότι ο Προϊστάμενος Τμήματος δεν είναι απαραίτητο, για σκοπούς συστάσεων, να γνωρίζει προσωπικά τους υποψηφίους.
4. Ισχυρισμοί για προκατάληψη πρέπει να είναι συγκεκριμένοι και να αποδεικνύονται με επαρκή ββαιότητα.
5. Το γεγονός ότι η γραπτή πρόταση προς την ΕΔΥ για την πλήρωση των επίδικων κενών θέσεων υπογράφεται, αντί

- από το Γενικό Διευθυντή προσωπικά, από άλλο υπάλληλο του Υπουργείου εκ μέρους του Γενικού Διευθυντή, δεν συνιστά παρατυπία ούτε καθιστά άκυρη τη διαδικασία που ακολούθησε, εφόσον είναι φανερό από το κείμενο της εν
- 5 λόγου πρότασης ότι υποβάλλεται εκ μέρους της αρμόδιας αρχής.
6. Δεν υπάρχει ούτε νομοθετική διάταξη ούτε νομολογημένη
- 10 αρχή που να περιορίζει την έρευνα της ΕΔΥ επί του προκειμένου στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων για τα έτη που προηγήθηκαν της υποβολής της πρότασης της αρμόδιας αρχής για την πλήρωση κενών θέσεων προαγωγής, όπως είναι οι επίδικες θέσεις στην παρούσα υπόθεση. Υπάρχει, τουναντίον, η απόφαση του
- 15 Δικαστηρίου αυτού με μονομελή σύνθεση στην υπόθεση **Ανδρέας Κραμβιάς και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (προσφυγές αρ. 718/90, 762/90, 854/90 και 888/90 - ημερ. 22/5/1992), την οποία υιοθετώ.
7. Λαμβανομένων υπόψη - (α) των δεδομένων των υπό
- 20 σύγκριση υποψηφίων· (β) της έννοιας του όρου "έκδηλη υπεροχή" όπως έχει καθοριστεί από τη νομολογία (βλ. **Παρασκευή Ζένιου Εναγγέλη ν. Δημοκρατίας**, Αναθεωρητική Έφεση 790 - 27/2/1990)· (γ) της αρχής ότι η σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος έχει αρκετή
- 25 βαρύτητα ώστε να δικαιολογεί την επιλογή του συστηθέντα υποψηφίου έναντι άλλου υποψηφίου που κατέχει μεταπτυχιακό προσόν που συνιστά προτίμηση σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας (βλ. **Costas Skarparis ν. Republic** (1976) 3
- 30 C.L.R. 106 και **Κώστας Αδαμίδης ν. Δημοκρατίας** (προσφυγές αρ. 904/90, 935/90, 1136/90 και 1144/90 - 13/2/1992). (δ) της αρχής ότι το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά στην κρίση του αρμοδίου οργάνου τη δική του και δεν επεμβαίνει αν η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στο
- 35 αρμόδιο διοικητικό όργανο (βλ. **Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας**, Αναθεωρητικές Εφέσεις 789, 791 και 796-30/5/89), ο αιτητής στην 385/90 δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι οποιουδήποτε από τα τρία εναπομείναντα Ενδιαφερόμενα Μέρη.
8. Ο ισχυρισμός της Αιτήτριας στην υπόθεση αρ. 448/90 για
- 40 προκατάληψη είναι γενικός και αόριστος. Η παράλειψη τόσο της Τμηματικής Επιτροπής όσο και του Αναπληρωτή Διευθυντή να συστήσουν την Αιτήτρια δεν αποδεικνύει την

ύπαρξη προκατάληψης εκ μέρους τους και δεν επηρεάζει την εγκυρότητα των εμπιστευτικών της εκθέσεων. Κανένα στοιχείο δεν έχει προσκομιστεί από το οποίο να μπορεί εύλογα να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η αιτήτρια είναι θύμα προκατάληψης είτε ένεκα της Βουλγαρικής της καταγωγής είτε ένεκα του γάμου της με Τουρκοκύπριο. Ο ισχυρισμός της παραμένει ατεκμηρίωτος και, εν όψει της νομολογίας, θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. 5

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς χωρίς έξοδα. 10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Δημοκρατία ν. Πογιάτζή (1992) 3 Α.Α.Δ. 422·*
- Νικολάου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3930·* 15
- Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318·*
- Λύωνα και άλλων ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038·* 20
- Louca and Others ν. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 672·*
- Σοφριανού κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 334·*
- Κραμβιάς και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1879·* 25
- Ευαγγέλη και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 634·*
- Skarparis ν. Republic (1976) 3 C.L.R. 106·* 30
- Αδαμίδης ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 528.*

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 13/2/1990, με την οποία προάχθηκαν στη θέση Γεωργικού Λειτουργού Α' τα ενδιαφερόμενα Μέρη, αντί των αιτητών. 35

Εκτωρίδου (Δ/νις), για Α. Κληρίδη, για τον αιτητή στην 200/90. 40

Ξ. Ευσταθίου, για Ε. Ευσταθίου, για τον αιτητή στην

385/90.

5 Λ. Καμμίτση, για Α. Μαρκίδη, για τον αιτητή στην 392/90.

Γ. Γεωργίου (κα), για Αιμ. Λεμονάρη, για την αιτήτρια στην 448/90.

10 Α. Παπασάββας, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Μ. Ασπρή (Δ/νίς), για Α.Σ. Αγγελίδη, για το Ε/Μ αρ. 3 σε όλες τις προσφυγές.

15 Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ε/Μ αρ. 2 στην προσφυγή 200/90 και αρ. 4 στις προσφυγές 385/90, 392/90 και 448/90.

Cur. adv. vult.

20

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με τις προσφυγές αυτές προσβάλλεται η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), ημερομηνίας 13/2/1990, με την οποία προάχθηκαν στη θέση Γεωργικού Λειτουργού Α' τα Ενδιαφερόμενα Μέρη 1. Σωτήρης Άρνος, 2. Αντώνης Παπασάββας, 3. Παναγιώτης Σταύρου και 4. Σταύρος Σταυρίδης, αντί των Αιτητών.

30 Αν και τα νομικά σημεία στα οποία βασίζονται δεν συμπίπτουν, οι υποθέσεις αυτές συνεκδικάστηκαν εφόσον στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και αφορούν τα ίδια Ενδιαφερόμενα Μέρη με διαφορετική, όμως, αρίθμηση στην κάθε υπόθεση.

35 Τα ουσιώδη γεγονότα που περιβάλλουν και τις τέσσερις υποθέσεις είναι τα ακόλουθα:

40 Με επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, ημερομηνίας 22/5/1986, ζητήθηκε η πλήρωση τεσσάρων κενών μόνιμων θέσεων Γεωργικού Λειτουργού Α', στο Τμήμα Γεωργίας, που

είναι θέση προαγωγής.

Το θέμα παραπέμφθηκε στην αρμόδια Τμηματική Επιτροπή υπό την προεδρία του Διευθυντή Τμήματος Γεωργίας, η οποία, με την Έκθεσή της που διαβιβάστηκε στην ΕΔΥ στις 9/10/1986, σύστησε για προαγωγή 16 υποψήφιους περιλαμβανομένων των Ενδιαφερομένων Μερών Άρνου, Σταύρου και Σταυρίδη, καθώς και των Αιτητών στις Προσφυγές αρ. 385/90 και 392/90. Στον κατάλογο των συστηθέντων υποψηφίων δεν περιλαμβάνονταν οι Αιτητές στις προσφυγές αρ. 200/90 και 448/90, ούτε και το Ενδιαφερόμενο Μέρος Παπασάββας. Αναφορικά με τη Μαρία Δήμοβα Αζίζ, Αιτήτρια στην προσφυγή αρ. 448/90, η Τμηματική Επιτροπή είπε τα ακόλουθα:

"Η Επιτροπή βρέθηκε σε δυσχερή θέση να επιλέξει μεταξύ των υποψηφίων κ.κ. Συνέση Συνέση (αρ.12) Γεωργίου Γεωργίου και Μαρίας Δήμοβα Αζίζ. Τελικά επέλεξε τον κ. Συνέση Συνέση με κριτήριο ότι υπερερούσε έναντι των άλλων δύο στις εκθέσεις αξιολόγησης. Όμως επειδή εάν ληφθούν υπόψη στο σύνολό τους τα καθιερωμένα κριτήρια - αξία, προσόντα, αρχαιότητα, οι τρεις ανωτέρω λειτουργοί κρίνονται περίπου ισοδύναμοι και έτσι η Τμηματική Επιτροπή εισηγείται όπως κατά την τελική κρίση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ληφθούν υπόψη και οι δύο πιο πάνω αναφερόμενοι υπάλληλοι."

Η Τμηματική Επιτροπή έκρινε ότι όλοι οι υποψήφιοι που συστήθηκαν για προαγωγή, όπως και η Αιτήτρια Μαρία Δήμοβα Αζίζ, κατείχαν τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας, περιλαμβανομένης της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής Γλώσσας. Αναφορικά με τους υπόλοιπους υποψήφιους που δε συστήθηκαν για προαγωγή, η Τμηματική Επιτροπή περιορίστηκε να πει ότι υστερούσαν έναντι των συστηθέντων στο σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων. Αναφορικά δε με το πρόσθετο προσόν (Μεταπτυχιακές σπουδές) του Σχεδίου Υπηρεσίας, η Τμηματική Επιτροπή προέβη στη διαπίστωση ότι κατέχεται από τους Αιτητές στις προσφυγές αρ. 385/90 και 392/90 καθώς και από τα Ενδιαφερόμενα Μέρη Άρνου και Σταύρου. Καμιά

αναφορά δε γίνεται επί του προκειμένου στα Ενδιαφερόμενα Μέρη Παπασάββα και Σταυρίδη, ούτε στους Αιτητές στις προσφυγές αρ. 200/90 και 448/90.

- 5 Πριν ακόμα η ΕΔΥ προβεί στην εξέταση της Έκθεσης της Τμηματικής Επιτροπής, αποφάσισε στις 4/11/86 να αναστείλει προσωρινά τη διαδικασία πλήρωσης των επιδίκων θέσεων ανταποκρινόμενη θετικά στο αίτημα επί του προκειμένου, που
10 υποβλήθηκε σ' αυτήν από το Μόνιμο Υφυπουργό του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, με επιστολές του ημερομηνίας 20/10/1986 και 25/10/1986.

- 15 Στις 25/2/1988 η ΕΔΥ απεφάσισε να προωθήσει τη διαδικασία πλήρωσης των επιδίκων θέσεων μετά που έλαβε σχετική επιστολή του Γενικού Διευθυντή του εν λόγω Υπουργείου, ημερομηνίας 13/2/1988, στην οποία αναφερόταν ότι οι λόγοι για τους οποίους είχε ζητηθεί η
20 προσωρινή αναστολή της διαδικασίας είχαν εκλείψει.

- Ακολούθησε η συνεδρία της ΕΔΥ, ημερομηνίας 16/1/1989, κατά την οποία εξετάστηκε η εν λόγω Έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής καθώς και διάφορες
25 παραστάσεις που είχαν υποβληθεί από ορισμένους υποψηφίους περιλαμβανομένων του Αιτητή στην προσφυγή αρ. 385/90 και του Ενδιαφερόμενου Μέρους Άρνου, αναφορικά με τις εμπιστευτικές τους εκθέσεις και αποφασίστηκε η περαιτέρω εξέταση του θέματος.

- 30 Κατά τη συνεδρία της, ημερομηνίας 20/11/1989, η ΕΔΥ ασχολήθηκε με τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και αποφάσισε να αγνοήσει, για ορισμένες από αυτές, τις τροποποιήσεις που έγιναν από τους Προσυπογράφοντες Λειτουργούς κατά παράβαση των
35 προνοιών της παραγράφου 9 των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων. Ανάμεσα σ' αυτές περιλαμβάνονταν οι Εκθέσεις των Ενδιαφερομένων Μερών Άρνου για το 1983, Παπασάββα για το 1982, Σταυρίδη για το 1980-1982, και Σταύρου για το 1982
40 καθώς και των Αιτητών στην προσφυγή αρ. 385/90 για το 1982, αρ. 392/90 για το 1982, 1984 και 1985, και αρ. 448/90 για το 1982. Αναφορικά με τον Αιτητή στην

προσφυγή αρ. 200/90, η ΕΔΥ αποφάσισε να αγνοήσει τη βαθμολογία "Μέτριος" σε 8 παραγράφους της Εμπιστευτικής του Έκθεσης για το 1988, για το λόγο ότι η δυσμενής αυτή αξιολόγηση δεν είχε γνωστοποιηθεί σ' αυτόν.

5

Στην ίδια συνεδρία της η ΕΔΥ ασχολήθηκε επίσης με τις παραστάσεις του Αιτητή στην προσφυγή αρ. 385/90 και αποφάσισε ως εξής:

10

"Όσον αφορά τις παραστάσεις του Χριστάκη Ηροδότου, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν υπάρχουν οποιαδήποτε συγκεκριμένα στοιχεία που να θεμελιώνουν τον ισχυρισμό για κατάχρηση εξουσίας και επομένως οι Εκθέσεις του υπαλλήλου αυτού θα ληφθούν κανονικά υπόψη. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή παρατήρησε ότι αυτός έχει 'Εξαιρέτες' αξιολογήσεις, με εξαίρεση το 1983, που η αξιολόγησή του ήταν 'Λίαν Καλή'."

15

20

Τέλος, αφού η ΕΔΥ έλαβε υπόψη επιστολή του δικηγόρου της Αιτήτριας στην προσφυγή 448/90 σχετικά με τη μη περίληψή της στον κατάλογο των συστηθέντων από την Τμηματική Επιτροπή, όπως και επιστολή του Αναπληρωτή Επαρχιακού Λειτουργού Πάφου αναφορικά με το Ενδιαφερόμενο Μέρος Παπασάββα, αποφάσισε να συμπεριλάβει και αυτούς στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων.

25

Στη συνεδρία της, ημερομηνίας 13/2/1990, η ΕΔΥ εξέτασε και πάλι το θέμα της Εμπιστευτικής Έκθεσης για το 1988 του Αιτητή στην προσφυγή αρ. 200/90, με αφορμή επιστολή του ημερομηνίας 3/1/1990, με την οποία πρόβαλε ορισμένους ισχυρισμούς που αφορούσαν τον Αξιολογούντα Λειτουργό του, σχολιάζοντας το περιεχόμενο επιστολής του Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Γεωργίας προς την ΕΔΥ, ημερομηνίας 20/11/1989, αναφορικά με το θέμα. Η επιστολή αυτή του εν λόγω Αιτητή στάληκε στην ΕΔΥ μέσω του Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Γεωργίας, με επιστολή του ημερομηνίας 16/1/1990, με την οποία εξέφραζε τις δικές του απόψεις επί του θέματος. Η ΕΔΥ αποφάσισε επί του προκειμένου τα ακόλουθα:

30

35

40

"Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των πιο πάνω επιστολών, έκρινε ότι είναι τελείως ανατιολόγητη η απόρριψη των παραστάσεων του υπαλλήλου από τον Αξιολογούντα Λειτουργό και

5 επομένως εξακολουθεί να ισχύει η απόφασή της, που λήφθηκε στη συνεδρίαση με ημερομηνία 20/11/89, για διαγραφή της αξιολόγησής του ως 'Μέτριος' σε οκτώ παραγράφους της Έκθεσης. Ωστόσο, οι διεκδικήσεις του υπαλλήλου για προαγωγή δε διαφοροποιούνται και

10 επομένως αυτός δεν είναι δυνατό να περιληφθεί στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων για την πλήρωση των θέσεων."

Στη συνέχεια, κατά την ίδια συνεδρία της, η ΕΔΥ

15 άκουσε τις συστάσεις του Αναπληρωτή Διευθυντή, αφού πρώτα τον ενημέρωσε για τις αποφάσεις της αναφορικά με τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και τη συμπερίληψη στον τελικό κατάλογο του Ενδιαφερόμενου Μέρους Παπασάββα και της Αιτήτριας στην προσφυγή

20 αρ. 448/90. Ο Αναπληρωτής Διευθυντής σύστησε για προαγωγή τα τέσσερα Ενδιαφερόμενα Μέρη και επίσης εξέφρασε τη γνώμη του ως προς το ποιοι από το σύνολο των υποψηφίων κατείχαν το πρόσθετο προσόν του Σχεδίου Υπηρεσίας, ονομάζοντας επί του προκειμένου,

25 μεταξύ άλλων υποψηφίων, τους Αιτητές στις προσφυγές αρ. 385/90, 392/90 και 448/90 και τα Ενδιαφερόμενα Μέρη 'Άρνος, Παπασάββας και Σταύρου. Στο στάδιο αυτό ο Αναπληρωτής Διευθυντής απεχώρησε, η δε ΕΔΥ ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των

30 υποψηφίων αφού υιοθέτησε τη γνώμη του Αναπληρωτή Διευθυντή σ' ό,τι αφορά το πρόσθετο προσόν, προσθέτοντας επί του σημείου αυτού, τα ακόλουθα:

"Υπήρξε κάποια αμφιβολία σ' ό,τι αφορά τον

35 υποψήφιο Σταύρο Σταυρίδη, ο οποίος φαίνεται να παρακολούθησε το 1981 σειρά μαθημάτων στη Γεωπονική Σχολή Θεσσαλονίκης καθώς και στη Νάουσα, επειδή όμως στον Προσωπικό του Φάκελο δεν υπάρχει οποιοδήποτε πιστοποιητικό, η Επιτροπή

40 έκρινε για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας ότι αυτός δε διαθέτει το πρόσθετο προσόν."

Ακολούθως η ΕΔΥ έκαμε ιδιαίτερη αναφορά στις

Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων για το 1988 και 1989 και αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, υιοθέτησε τη σύσταση του Αναπληρωτή Διευθυντή και επέλεξε για προαγωγή τα Ενδιαφερόμενα Μέρη.

5

Οι επίδικες προαγωγές δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 30/3/1990, με αποτέλεσμα την καταχώρηση των υπό εκδίκαση προσφυγών. Δυο από τα Ενδιαφερόμενα Μέρη, οι Σταύρος Σταυρίδης και Παναγιώτης Σταύρου, εμφανίστηκαν μέσω του δικηγόρου τους και συμμετείχαν ενεργά στη διαδικασία των προσφυγών.

10

Θα ασχοληθώ στο παρόν στάδιο με τους ισχυρισμούς του Αιτητή στην προσφυγή αρ. 392/90, γιατί σε περίπτωση που ένας από τους ισχυρισμούς αυτούς φανεί ότι ευσταθεί, επηρεάζει μερικώς το αποτέλεσμα και των άλλων τριών προσφυγών. Ο ισχυρισμός αυτός αφορά το Ενδιαφερόμενο Μέρος Παπασάββας και στρέφεται εναντίον της επάρκειας της έρευνας της ΕΔΥ προς το σκοπό διακρίβωσης κατά πόσο ο υποψήφιος αυτός που τελικά επιλέγηκε για προαγωγή, κατείχε πράγματι το απαιτούμενο από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόν της "πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής Γλώσσας". Η εισήγηση του ευπαιδευτου δικηγόρου του Αιτητή είναι ότι ούτε η Τμηματική Επιτροπή ούτε και η ΕΔΥ διεξήγαγαν επί του προκειμένου οποιαδήποτε έρευνα και ότι δεν υπάρχουν στους φακέλους της Διοίκησης οποιαδήποτε στοιχεία από τα οποία μπορεί εύλογα να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι ο κ. Παπασάββας κατέχει το εν λόγω προσόν.

15

20

25

30

Το Ενδιαφερόμενο Μέρος Παπασάββας, εκτός από τη φοίτησή του στο Γυμνάσιο Πόλεως Χρυσοχούς και στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, παρακολούθησε σειρά μαθημάτων στο Μπάρι της Ιταλίας από 19/10/1978 μέχρι 14/3/1979. Αναφορά στο γεγονός αυτό γίνεται στον προσωπικό του φάκελο (ερυθρά 20 και 36). Δεν γίνεται, όμως, πουθενά αναφορά στη γλώσσα διδασκαλίας των μαθημάτων αυτών. Στα πρακτικά των συνεδριάσεων της Τμηματικής Επιτροπής δεν υπάρχει οτιδήποτε που να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή αυτή ασχολήθηκε καθόλου με το κατά πόσο ο κ. Παπασάββας, ο οποίος δεν

35

40

5 συστήθηκε για προαγωγή, κατείχε ή όχι το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας. Όπως έχω ήδη αναφέρει, στην έκθεσή της προς την ΕΔΥ, η Τμηματική Επιτροπή περιορίστηκε να πει ότι το επίδικο
 10 προσόν κατέχεται από τους υποψήφιους που συστήνει για προαγωγή. Ο κ. Παπασάββας περιλήφθηκε στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων από την ίδια την ΕΔΥ, στη συνεδρία της με ημερομηνία 20/11/1989, αφού λήφθηκε υπόψη επιστολή του Αναπληρωτή Επαρχιακού Γεωργικού
 15 Λειτουργού Πάφου, ημερομηνίας 9/9/1989, στην οποία όμως δε γίνεται οποιαδήποτε αναφορά στο επίπεδο γνώσης της Αγγλικής γλώσσας από τον κ. Παπασάββα.

15 Στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου στην υπόθεση **Δημοκρατία ν. Πάμπου Πογιατζή** (Αναθεωρητική Έφεση αρ. 1490 - ημερ. 17/9/1992), αποφασίστηκε κατά πλειοψηφία ότι η κατοχή του προσόντος της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας από μέρους των υποψηφίων μπορεί, χωρίς περαιτέρω έρευνα, να εξαχθεί
 20 από το γεγονός ότι το προσόν αυτό προνοείται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της προηγούμενης θέσης που κατείχαν οι υποψήφιοι στην οποία τεκμαίρεται ότι διορίστηκαν νόμιμα.

25 Στην παρούσα περίπτωση όμως δεν προβλήθηκε τέτοιος ισχυρισμός. Εξάλλου, το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Γεωργικού Λειτουργού την οποία κατείχε ο κ. Παπασάββας αμέσως πριν την επίδικη προαγωγή του, προνοεί, ανάμεσα στα απαιτούμενα προσόντα, "καλή"
 30 μόνο γνώση της Αγγλικής γλώσσας. Σχετική είναι και η υπόθεση **Ανδρέας Νικολάου και Άλλοι ν Δημοκρατίας** (προσφυγή αρ. 1046/90 ημερ. 22/10/1992).

35 Η νομολογία μας έχει με συνέπεια καθιερώσει την αρχή ότι, ανεξάρτητα από την οποιαδήποτε γνώμη της Τμηματικής Επιτροπής, η ΕΔΥ έχει την αρμοδιότητα και φέρει την ευθύνη να ερμηνεύσει η ίδια το Σχέδιο Υπηρεσίας της υπό πλήρωση θέσης, να διακριβώσει, κατόπιν επαρκούς έρευνας, τα προσόντα των υποψηφίων
 40 ως πραγματικό γεγονός και τελικά να εφαρμόσει το Σχέδιο στα γεγονότα της κάθε υπόθεσης και να αποφασίσει αν ένας υποψήφιος κατέχει τα προσόντα που απαιτούνται από το Σχέδιο ή όχι πριν προβεί στη

σύγκριση της υποψηφιότητάς του με άλλους προσοντούχους υποψήφιους. Αναφέρω ενδεικτικά την απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου στην υπόθεση **Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (Αναθεωρητικές Εφέσεις αρ. 789, 791 και 796 - ημερ. 30/5/1989). 5

Στην παρούσα περίπτωση η ΕΔΥ παρέλειψε να διεξάγει τη δέουσα ή οποιαδήποτε έρευνα επί του προκειμένου, ως ώφειλε, η δε επίδικη προαγωγή του Ενδιαφερόμενου Μέρους Αντώνη Παπασάββα πρέπει, για το λόγο αυτό, να ακυρωθεί. 10

Η διαταγή αυτή για την ακύρωση της προαγωγής του κ. Παπασάββα, που εκδίδεται στην προσφυγή αρ. 392/90, καθιστά τις προσφυγές αρ. 200/90, 385/90 και 448/90, στο βαθμό που αφορούν το εν λόγω Ενδιαφερόμενο Μέρος, χωρίς αντικείμενο. 15

Θα προχωρήσω τώρα στην εξέταση των επι μέρους ισχυρισμών των Αιτητών στις τέσσερις συνεκδικαζόμενες προσφυγές. 20

Προσφυγή αρ. 200/90

Ένας από τους βασικούς ισχυρισμούς του Ιωάννη Χριστοδουλίδη, Αιτητή στην προσφυγή αυτή, είναι ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω του μακρού χρονικού διαστήματος που μεσολάβησε μεταξύ της υποβολής της πρότασης για πλήρωση των επίδικων κενών θέσεων στις 22/5/1986 και της έκδοσης της επίδικης απόφασης της ΕΔΥ στις 13/2/1990. Η υποψηφιότητα του Αιτητή κρίθηκε με την Έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής το 1986, την οποία έλαβε υπόψη η ΕΔΥ κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης το 1990. Παρόμοιος ισχυρισμός για καθυστέρηση υποβλήθηκε και από το Χριστάκη Ηροδότου, Αιτητή στην προσφυγή αρ. 385/90. 25 30 35

Τα γεγονότα πάνω στα οποία βασίζεται η πιο πάνω εισήγηση του Αιτητή είναι παραδεκτά από όλους. Για να συμπληρωθεί όμως η εικόνα πρέπει να υπενθυμίσω ότι η έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής εξετάστηκε από την ΕΔΥ στις 16/1/1989 και ότι η διαδικασία πλήρωσης των κενών 40

θέσεων είχε ανασταλεί μεταξύ 4/11/1986 και 25/2/1988, για τους λόγους που έχω ήδη εκθέσει.

5 Παρόλο που για σκοπούς χρηστής διοίκησης είναι τουλάχιστον, επιθυμητό η διαδικασία για την πλήρωση κενών θέσεων να συμπληρώνεται μέσα στο συντομότερο δυνατό χρόνο από την έναρξή της, ώστε να αποφεύγεται ο κίνδυνος αλλοίωσης των ουσιαστών στοιχείων των υποψηφίων, η κάθε υπόθεση στην οποία παρατηρείται
10 καθυστέρηση εξετάζεται σύμφωνα με τα δικά της περιστατικά, με ιδιαίτερη αναφορά στο κατά πόσο η καθυστέρηση στην πλήρωση της επίδικης θέσης έχει επηρεάσει δυσμενώς τον Αιτητή ή όχι.

15 Ο Αιτητής Ιωάννης Χριστοδουλίδης δεν συστήθηκε για προαγωγή γιατί, σύμφωνα με την Έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, υστερούσε έναντι των συστηθέντων. Στο βασικό κριτήριο της αξίας, οι εμπιστευτικές του εκθέσεις επιβεβαιώνουν την κρίση της Τμηματικής Επιτροπής,
20 εφόσον σ' όλα σχεδόν τα χρόνια είχε αξιολογηθεί, από διάφορους Αξιολογούντες Λειτουργούς, ως "Καλός". Στις διάφορες συνεδρίες της που προηγήθηκαν της έκδοσης της επίδικης απόφασής της, η ΕΔΥ είχε ασχοληθεί με την υποψηφιότητά του Αιτητή αυτού και την απέκλεισε.
25 Μέχρι σήμερα δεν έχει προβληθεί εκ μέρους του ισχυρισμός ότι έχει επηρεαστεί δυσμενώς με οποιοδήποτε τρόπο λόγω του μακρού πράγματι χρόνου που μεσολάβησε από την υποβολή της Έκθεσης της Τμηματικής Επιτροπής μέχρι την έκδοση της
30 προσβαλλόμενης απόφασης της ΕΔΥ. Ούτε ο Αιτητής στην προσφυγή αρ. 385/90 πρόβαλε οποιοδήποτε ισχυρισμό για δυσμενή επηρεασμό της δικής του υποψηφιότητας λόγω της καθυστέρησης στην τελική επιλογή των υποψηφίων που προάχθηκαν. Έπεται ότι ο
35 επίδικος ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ο δεύτερος ισχυρισμός του Αιτητή στην προσφυγή αρ. 200/90 βασίζεται στο γεγονός ότι η ΕΔΥ προέβη στις
40 επίδικες προαγωγές χωρίς να έχει ενώπιόν της τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για τα έτη 1986 και 1987, στη διάρκεια των οποίων δεν είχαν ετοιμαστεί εμπιστευτικές εκθέσεις για τους υπαλλήλους του Τμήματος Γεωργίας λόγω της κατάστασης που

επικρατούσε την εποχή εκείνη στο εν λόγω Τμήμα. Με αφετηρία το γεγονός αυτό προβλήθηκε το επιχείρημα ότι οι επίδικες προαγωγές πρέπει να ακυρωθούν. Ο ισχυρισμός αυτός είναι ολότελα αβάσιμος. Ο Αιτητής δεν ισχυρίζεται, ούτε μπορούσε υπό τας περιστάσεις να ισχυριστεί, ότι έχει με οποιοδήποτε τρόπο ζημιωθεί από την ανυπαρξία εμπιστευτικών εκθέσεων για τα έτη 1986 και 1987, η οποία ίσχυε όχι μόνο για τον ίδιο αλλά για όλους τους υποψήφιους. Τα αδιαμφισβήτητα γεγονότα, όπως τα επικαλείται ο Αιτητής, δε θεμελιώνουν λόγο ακύρωσης των επίδικων προαγωγών.

Το τρίτο νομικό σημείο που εγείρει ο ίδιος Αιτητής αφορά τη νομιμότητα της σύστασης του Αναπληρωτή Διευθυντή, που λήφθηκε υπόψη από την ΕΔΥ, και βασίζεται στον ισχυρισμό ότι ο Αναπληρωτής Διευθυντής δε γνώριζε τους υποψήφιους. Ο ισχυρισμός αυτός δεν τεκμηριώθηκε με οποιοδήποτε στοιχείο. Όπως φαίνεται δε από τους εμπιστευτικούς φακέλους των υποψηφίων, ο Αναπληρωτής Διευθυντής κ. Πολυδώρου είχε ενεργήσει ως Προσυπογράφων Λειτουργός του εν λόγω Αιτητή, όπως και των Αιτητών στις προσφυγές 385/90 και 448/90 και όλων των Ενδιαφερομένων Μερών. Όπως και να έχουν τα πράγματα, στην υπόθεση *Αύωνα και Άλλων ν. Δημοκρατίας* (Προσφυγές αρ. 683/88, 703/88 και 706/88 - ημερ. 14/6/90), η Ολομέλεια του Δικαστηρίου αποφάσισε ότι ο Προϊστάμενος Τμήματος δεν είναι απαραίτητο, για σκοπούς συστάσεων, να γνωρίζει προσωπικά τους υποψηφίους.

Ο τελευταίος ισχυρισμός του Αιτητή στην προσφυγή αρ. 200/90 είναι ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις του ήταν μεροληπτικές και αυτό φαίνεται από την έκθεσή του για το 1988 που τροποποιήθηκε από την ΕΔΥ.

Το γεγονός ότι η ΕΔΥ αποφάσισε να αγνοήσει τις αξιολογήσεις του Αιτητή ως μέτριου στην εμπιστευτική του έκθεση για το 1988, για το λόγο ότι το δυσμενές γι' αυτόν περιεχόμενο της δεν του είχε κοινοποιηθεί, δε συνιστά απόδειξη, ούτε καν ένδειξη, ότι η έκθεση αυτή ή οποιαδήποτε άλλη προηγούμενη ή μεταγενέστερη έκθεση είναι μεροληπτική. Είναι δε πάγια νομολογημένο ότι ισχυρισμοί για προκατάληψη πρέπει να είναι

συγκεκριμένοι και να αποδεικνύονται με επαρκή βεβαιότητα. Αναφέρω ενδεικτικά την υπόθεση **Louca and Others v. Republic** (Αναθεωρητικές Εφέσεις 777, 780 ημερ. 16/6/1989). Ο ισχυρισμός του Αιτητή δεν
5 τεκμηριώθηκε και απορρίπτεται.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Αιτητή αυτού δήλωσε ρητά ότι δεν ισχυρίζεται έκδηλη υπεροχή του Αιτητή έναντι οποιουδήποτε Ενδιαφερόμενου Μέρους. Υπό τας
10 περιστάσεις δεν προτίθεμαι να αναφερθώ στη σύγκριση που έκαναν επί του προκειμένου τόσο η Τμηματική Επιτροπή όσο και η ΕΔΥ που οδήγησε στον αποκλεισμό του. Περιορίζομαι να αναφέρω ότι από τη σύγκριση αυτή προκύπτει πολύ καθαρά ότι, λαμβανομένων υπόψη των
15 τριών καθιερωμένων κριτηρίων στο σύνολό τους, ο Αιτητής αυτός υστερεί έναντι των Ενδιαφερομένων Μερών. Η προσφυγή του στο βαθμό που αφορά τα Ενδιαφερόμενα Μέρη Άρνος, Σταύρου και Σταυρίδης, απορρίπτεται ως αβάσιμη.

20

Προσφυγή αρ. 385/90

Ένας από τους νομικούς ισχυρισμούς του Χριστάκη Ηροδότου, Αιτητή στην προσφυγή αρ. 385/90, είναι ότι η
25 διαδικασία πλήρωσης των επίδικων κενών θέσεων είναι άκυρη επειδή η πρόταση για την πλήρωσή τους δεν υποβλήθηκε από την αρμόδια αρχή που, σύμφωνα με το νόμο, είναι ο Υπουργός Γεωργίας και Φυσικών Πόρων μέσω του Γενικού Διευθυντή, αλλά από άλλο πρόσωπο εκ
30 μέρους του Γενικού Διευθυντή.

Ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος. Το γεγονός ότι η γραπτή πρόταση προς την ΕΔΥ για την
35 πλήρωση των επίδικων κενών θέσεων υπογράφεται, αντί από το Γενικό Διευθυντή προσωπικά, από άλλο υπάλληλο του Υπουργείου εκ μέρους του Γενικού Διευθυντή, δεν συνιστά παρατυπία ούτε καθιστά άκυρη τη διαδικασία που ακολούθησε, εφόσον είναι φανερόν από το κείμενο της εν λόγω πρότασης ότι υποβάλλεται εκ μέρους της
40 αρμόδιας αρχής. Σχετική είναι και η απόφαση της Ολομέλειας ημερ. 31/7/1992 στις υποθέσεις αρ. 803/90 και 960/90 **Χρυσόστομος Σοφιανού και Άλλοι ν. Δημοκρατίας**.

Προβλήθηκε επίσης ο ισχυρισμός ότι οι προσβαλλόμενες προαγωγές πάσχουν- (α) γιατί η σύγκριση των υποψηφίων έγινε με αναφορά στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των ετών 1988 και 1989 αντί με αναφορά στα στοιχεία που συνθέτουν την αξία των υποψηφίων, όπως ήταν κατά την ημερομηνία που ζητήθηκε η πλήρωση των θέσεων· και (β) γιατί η έρευνα της ΕΔΥ αναφορικά με την κατοχή από τους υποψηφίους των προσόντων του Σχεδίου Υπηρεσίας έγινε με αναφορά στο χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης αντί στο χρόνο υποβολής της πρότασης για πλήρωση των θέσεων, με αποτέλεσμα το Ενδιαφερόμενο Μέρος Σταυρίδης που, όπως φαίνεται από την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, δεν κατείχε τότε το πρόσθετο προσόν, να θεωρηθεί μεταγενέστερα από την ΕΔΥ ότι το κατείχε.

Εν πρώτοις, θα πρέπει να σημειώσω ότι η ΕΔΥ, κατά την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων, δεν περιορίστηκε στις εμπιστευτικές τους εκθέσεις για τα έτη 1988 και 1989, όπως προκύπτει από το φάκελο πλήρωσης της θέσης. Το γεγονός δε ότι η ΕΔΥ κάμνει ιδιαίτερη μνεία στις δύο πρόσφατες εκθέσεις των ετών 1988 και 1989 δεν αλλοιώνει την πραγματικότητα.

Στο βαθμό που το επίδικο επιχείρημα του Αιτητή αφορά την έρευνα της ΕΔΥ στον τομέα της αξιολόγησης και σύγκρισης των υποψηφίων, είμαι της γνώμης ότι η ΕΔΥ είχε κάθε δικαίωμα να λάβει υπόψη της όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία μέχρι και την ημέρα που προέβη στην τελική επιλογή της. Δεν υπάρχει ούτε νομοθετική διάταξη ούτε νομολογημένη αρχή που να περιορίζει την έρευνα της ΕΔΥ επί του προκειμένου στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων για τα έτη που προηγήθηκαν της υποβολής της πρότασης της αρμόδιας αρχής για την πλήρωση κενών θέσεων προαγωγής, όπως είναι οι επίδικες θέσεις στην παρούσα υπόθεση. Υπάρχει, τουναντίον, η απόφαση του Δικαστηρίου αυτού με μονομελή σύνθεση στην υπόθεση *Ανδρέας Κραμβιάς και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (προσφυγές αρ. 718/90, 762/90 854/90 και 888/90 - ημερ. 22/5/1992), την οποία υιοθετώ και στην οποία λέχθηκαν τα εξής:

5 "Αναπτύχθηκε επιχείρημα ότι λήφθηκαν υπόψη γεγονότα μεταγενέστερα της έναρξης της διαδικασίας της πλήρωσης της θέσης και παραβιάστηκε ο νομολογιακός κανόνας ότι ο ουσιώδης χρόνος είναι ο αμέσως πριν την έναρξη της διαδικασίας πλήρωσης των θέσεων.

10 Ο δικηγόρος της Επιτροπής εισηγήθηκε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε στις 10 Ιουλίου, 1990. Η Επιτροπή είχε υποχρέωση να συνεκτιμήσει όλα τα στοιχεία και κριτήρια που αφορούσαν τους υποψήφιους μέχρι την ημέρα εκείνη, περιλαμβανομένων και των Εμπιστευτικών Εκθέσεων για το 1989.

15 Αυτό είναι και πάγια πρακτική της Επιτροπής, που δεν είναι αντίθετη με το Νόμο, ούτε έχει αμφισβητηθεί ποτέ.

20 Ο χρόνος κατοχής των προσόντων, σε περιπτώσεις προαγωγών, νομοθετικά και νομολογιακά καθορίστηκε ως ο χρόνος λήψης από την Επιτροπή της εισήγησης της αρμόδιας αρχής για πλήρωση της θέσης.

25 Τα στοιχεία κρίσεως της αξίας των υποψηφίων δεν περιορίζονται χρονικά μέχρι την ημέρα εκείνη, αλλά μπορούν να ληφθούν υπόψη και στοιχεία, όπως η αξιολόγηση των υπαλλήλων, μέχρι και το χρόνο της επιλογής από την Επιτροπή.

30 Η διαδικασία άρχισε στις 22 Μαΐου, 1986, ανεστάλη, για τους λόγους που έχουν προαναφερθεί, και επαναλήφθηκε αργότερα."

35 Στο βαθμό που το επίδικο επιχείρημα αφορά την έρευνα της ΕΔΥ για την κατοχή από τους υποψηφίους των προσόντων του Σχεδίου Υπηρεσίας της επίδικης θέσης, η ΕΔΥ είχε υποχρέωση να περιορίσει την έρευνά της μέχρι το χρόνο υποβολής της πρότασης της αρμόδιας αρχής, δηλαδή, μέχρι 9/10/1986, και να αγνοήσει
40 προσόντα που οι υποψήφιοι τυχόν απέκτησαν σε μεταγενέστερο χρόνο.

Η παράγραφος (4) των απαιτούμενων προσόντων του Σχεδίου Υπηρεσίας της επίδικης θέσης αναφέρει: "Μεταπτυχιακά σπουδαί θα θεωρούνται ως πρόσθετο προσόν". Το παράπονο του Αιτητή είναι ότι η ΕΔΥ έκρινε ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος Σταυρίδης κατέχει το εν λόγω πρόσθετο προσόν παρά το γεγονός ότι το απέκτησε μετά την υποβολή της πρότασης της αρμόδιας αρχής. Αν ο ισχυρισμός αυτός τεκμηριωθεί, το Δικαστήριο πρέπει να αποφανθεί ότι η ΕΔΥ ενήργησε κάτω από πλάνη. Όμως, τόσο ο επίδικος ισχυρισμός του Αιτητή στις προσφυγές αρ. 385/90 όσο και παρόμοιος ισχυρισμός του Αιτητή στην προσφυγή αρ. 392/90 δεν ευσταθούν και θα πρέπει να είναι προϊόν παρεξήγησης. Από το φάκελο πλήρωσης των επίδικων θέσεων προκύπτει καθαρά ότι η ΕΔΥ έκρινε σε όλα τα στάδια της διαδικασίας ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος Σταυρίδης δεν κατέχει το πρόσθετο προσόν.

Ο τελευταίος ισχυρισμός του Αιτητή είναι ότι υπερέχει έκδηλα έναντι των Ενδιαφερομένων Μερών. Ο Αιτητής αυτός αξιολογήθηκε ως εξαιρετος σ' όλα τα χρόνια εκτός του 1983 κατά το οποίο αξιολογήθηκε ως Λίαν Καλός. Έχει το πρόσθετο προσόν του Σχεδίου Υπηρεσίας, όχι όμως τη σύσταση του Αναπληρωτή Διευθυντή.

Το Ενδιαφερόμενο Μέρος Σωτήρης Άρνος αξιολογήθηκε σε τέσσερις εμπιστευτικές εκθέσεις, περιλαμβανομένων εκείνων των δύο τελευταίων ετών, ως εξαιρετος, ενώ στις άλλες τρεις εκθέσεις αξιολογήθηκε ως Λίαν Καλός. Έχει το πρόσθετο προσόν και τη σύσταση του Αναπληρωτή Διευθυντή. Είναι αρχαιότερος του Αιτητή κατά τέσσερα χρόνια και 9 περίπου μήνες.

Το Ενδιαφερόμενο Μέρος Παναγιώτης Σταύρου αξιολογήθηκε ως εξαιρετος σ' όλες τις εμπιστευτικές του εκθέσεις εκτός του 1979 και 1980. Έχει το πρόσθετο προσόν και την ίδια αρχαιότητα με τον Αιτητή. Έχει υπέρ του τη σύσταση του Αναπληρωτή Διευθυντή.

Το Ενδιαφερόμενο Μέρος Σταύρος Σταυρίδης έχει την ίδια αρχαιότητα με τον Αιτητή. Αξιολογήθηκε ως εξαιρετος σε όλα τα χρόνια της καριέρας του και σε όλους τους τομείς κατά τα τελευταία δύο χρόνια. Δεν κατέχει το πρόσθετο προσόν. Έχει υπέρ του τη σύσταση του

Αναπληρωτή Διευθυντή.

- 5 Λαμβανομένων υπόψη- (α) των πιο πάνω δεδομένων των υπό σύγκριση υποψηφίων· (β) της έννοιας του όρου "έκδηλη υπεροχή" όπως έχει καθοριστεί από τη νομολογία (βλ. **Παρασκευή Ζένιου Ευαγγέλη ν. Δημοκρατίας**, Αναθεωρητική Έφεση 790 - 27/2/1990)· (γ) της αρχής ότι η σύσταση του Προϊστάμενου του Τμήματος έχει αρκετή βαρύτητα ώστε να δικαιολογεί την επιλογή του
- 10 συστηθέντα υποψηφίου έναντι άλλου υποψηφίου που κατέχει μεταπτυχιακό προσόν που συνιστά προτίμηση σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας (βλ. **Costas Skarparis ν. Republic** (1976) 3 C.L.R. 106 και **Κώστας Αδαμίδης ν. Δημοκρατίας** (προσφυγές αρ. 904/90, 935/90, 1136/90 και
- 15 1144/90 - 13/2/92)· (δ) της αρχής ότι το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την κρίση του αρμοδίου οργάνου με τη δική του και δεν επεμβαίνει αν η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στο αρμόδιο διοικητικό όργανο (βλ. **Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας**
- 20 Αναθεωρητικές Εφέσεις 789, 791 και 796 - 30/5/89), έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο Αιτητής δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι οποιουδήποτε από τα τρία εναπομείναντα Ενδιαφερόμενα Μέρη.
- 25 Η προσφυγή αρ. 385/90 απορρίπτεται ως αβάσιμη.

Προσφυγή αρ. 392/90

- 30 Ο Χριστόδουλος Φωτίου, Αιτητής στην προσφυγή αρ. 392/90 ισχυρίζεται ότι υπερέχει έκδηλα έναντι των Ενδιαφερομένων Μερών.

- 35 Ο Αιτητής αυτός αξιολογήθηκε ως εξαιρετος στις εμπιστευτικές του εκθέσεις των ετών 1982, 1984, 1985, 1988 και 1989 και ως Λίαν Καλός για τα έτη 1980, 1981 και 1983. Έχει το πρόσθετο προσόν, όχι όμως τη σύσταση του Αναπληρωτή Διευθυντή. Υστερεί σε αρχαιότητα έναντι του Σωτήρη Άρνου κατά 6 χρόνια και 3 μήνες και έναντι των Παναγιώτη Σταύρου και Σταύρου Σταυρίδη
- 40 κατά 1½ περίπου χρόνο. Η σύγκριση του Αιτητή με τα Ενδιαφερόμενα Μέρη, λαμβανομένων υπόψη των αυθεντιών που έχω ήδη παραθέσει, δεν αποκαλύπτει έκδηλη υπεροχή έναντι τους και ο επίδικος ισχυρισμός

του, ως εκ τούτου, απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ο Αιτητής ισχυρίζεται επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για το λόγο ότι η ΕΔΥ δεν έδωσε επαρκή αιτιολογία για την επιλογή του Σταύρου Σταυρίδη που δεν κατέχει το πρόσθετο προσόν του Σχεδίου Υπηρεσίας, αντί του Αιτητή που κατέχει το πρόσθετο προσόν. 5

Η ΕΔΥ αιτιολόγησε την επιλογή του Σταυρίδη ως εξής: 10

"Ο ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ Σταύρος, ο οποίος έχει καθόλα εξαιρετες Εμπιστευτικές Εκθέσεις τα δύο τελευταία χρόνια (12-0-0) και είναι τέταρτος σε αρχαιότητα. Αν και για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας αυτός θεωρήθηκε ότι δε διαθέτει το πρόσθετο προσόν, ωστόσο υπερέχει από τους υπόλοιπους υποψήφιους με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους, λαμβανομένης υπόψη και της σύστασης του Αναπληρωτή Διευθυντή." 15 20

Θεωρώ τη ρητή αυτή αιτιολογία ως επαρκή, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της παρούσας υπόθεσης, και απορρίπτω τον ισχυρισμό του Αιτητή.

Ατεκμηρίωτοι και αβάσιμοι κρίνονται και οι ισχυρισμοί του Αιτητή ότι ο Αναπληρωτής Διευθυντής δεν έλαβε υπόψη του, κατά τη διενέργεια των συστάσεών του, όλη τη σταδιοδρομία των υποψηφίων, ή το πρόσθετο προσόν του Σχεδίου Υπηρεσίας, ή ότι έδωσε υπερβολική βαρύτητα στο κριτήριο της αρχαιότητας, ή ότι οι συστάσεις του δεν συνάδουν με την εικόνα των εμπιστευτικών εκθέσεων. 25 30

Η προσφυγή αρ. 392/90, στον βαθμό που αφορά τα Ενδιαφερόμενα Μέρη Σωτήρη Άρνο, Παναγιώτη Σταύρου και Σταύρο Σταυρίδη, απορρίπτεται ως αβάσιμη. 35

Προσφυγή αρ. 448/90

Η Μαρία Δήμοβα Αζίζ, Αιτήτρια στην προσφυγή αρ. 448/90, ισχυρίζεται ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις της δεν αντιπροσωπεύουν την πραγματική της αξία ένεκα της 40

- προκατάληψης που υπάρχει εναντίον της λόγω της Βουλγαρικής καταγωγής της και του γάμου της με Τουρκοκύπριο. Η ύπαρξη της προκατάληψης αυτής μαρτυρείται, λέγει η Αιτήτρια, από την απόφαση της
- 5 Τμηματικής Επιτροπής να μην τη συμπεριλάβει στον κατάλογο των συστηθέντων όσο και από την παράλειψη του Αναπληρωτή Διευθυντή να τη συστήσει ενώπιον της ΕΔΥ.
- 10 Ο ισχυρισμός της Αιτήτριας για προκατάληψη είναι γενικός και αόριστος. Η παράλειψη τόσο της Τμηματικής Επιτροπής όσο και του Αναπληρωτή Διευθυντή να συστήσουν την Αιτήτρια δεν αποδεικνύει την ύπαρξη προκατάληψης εκ μέρους τους και δεν επηρεάζει την
- 15 εγκυρότητα των εμπιστευτικών της εκθέσεων. Κανένα στοιχείο δεν έχει προσκομιστεί από το οποίο να μπορεί εύλογα να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η Αιτήτρια είναι θύμα προκατάληψης είτε ένεκα της Βουλγαρικής της καταγωγής είτε ένεκα του γάμου της με Τουρκοκύπριο. Ο
- 20 ισχυρισμός της παραμένει ατεκμηρίωτος και, ενόψει της νομολογίας στην οποία έχω ήδη αναφερθεί, θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

- Η Αιτήτρια ισχυρίζεται επίσης ότι υπερέχει των
- 25 Ενδιαφερομένων Μερών σε αξία και προσόντα και ότι η ΕΔΥ, επιλέγοντας τα Ενδιαφερόμενα Μέρη αντί αυτής, έχει αποτύχει στο καθήκον της επιλογής του καλύτερου υποψηφίου. Σημειώνω επί του προκειμένου ότι η Αιτήτρια δεν επικαλείται έκδηλη υπεροχή έναντι των
- 30 Ενδιαφερομένων Μερών. Εν πάση περιπτώσει, από τα ενώπιόν μου στοιχεία προκύπτει ότι στο κριτήριο των προσόντων η Αιτήτρια υπερέχει μόνο του Ενδιαφερόμενου Μέρους Σταυρίδη ο οποίος δεν κατέχει το πρόσθετο προσόν της μετεκπαίδευσης, ενώ η Αιτήτρια
- 35 το κατέχει. Υστερεί, όμως, έναντι όλων των Ενδιαφερομένων Μερών στις εμπιστευτικές εκθέσεις: η Αιτήτρια αξιολογήθηκε ως εξαίρετη μόνο στις 3 από τις 7 εκθέσεις και δεν έχει υπέρ της, όπως έχουν τα Ενδιαφερόμενα Μέρη, τη σύσταση του Αναπληρωτή
- 40 Διευθυντή. Περαιτέρω, η Αιτήτρια υστερεί σε αρχαιότητα έναντι του Σωτήρη Άρνου κατά 6 χρόνια και κατά ένα χρόνο και 3 περίπου μήνες έναντι του Παναγιώτη Σταύρου και Σταύρου Σταυρίδη. Με αυτά τα δεδομένα

και ενόψει των αυθεντιών στις οποίες έχω ήδη αναφερθεί, η επιλογή των τριών πιο πάνω Ενδιαφερομένων Μερών, αντί της Αιτήτριας, ήταν εύλογα επιτρεπτή στην ΕΔΥ.

Ενόψει όλων των πιο πάνω ευρημάτων και συμπερασμάτων, το αποτέλεσμα των συνεκδικαζόμενων προσφυγών συνοψίζεται ως εξής: 5

(α) Η προσφυγή αρ. 392/90 επιτυγχάνει μερικώς. Η επίδικη προαγωγή του Ενδιαφερόμενου Μέρους Αντώνη Παλασάββα ακυρώνεται. Οι επίδικες προαγωγές των Ενδιαφερομένων Μερών Σωτήρη 'Αρνου, Παναγιώτη Σταύρου και Σταύρου Σταυρίδη επικυρώνονται. 10

(β) Οι προσφυγές αρ. 200/90, 385/90 και 448/90, στο βαθμό που στρέφονται εναντίον της προαγωγής του Αντώνη Παλασάββα, έχουν χάσει το αντικείμενό τους ενόψει της απόφασής μου στην προσφυγή αρ. 392/90, απορρίπτονται δε όσον αφορά τα άλλα τρία Ενδιαφερόμενα Μέρη των οποίων οι προαγωγές επικυρώνονται. 15 20

(γ) Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα γεγονότα ενώπιόν μου, δεν εκδίδω οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα. 25

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς χωρίς έξοδα.